

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Jepsen Christensen: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 115 af 31. Marts 1933 om en midlertidig Sukkerordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 285).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at anbefale Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 115 af 31. Marts 1933 om en midlertidig Sukkerordning. Lovforslagets Tekst er ganske kort, idet den lyder saaledes: „I § 11 ændres „30. November 1934“ til: „30. November 1935“.“ Lovforslaget er enstemmigt vedtaget i Folketinget efter en enstemmig afgiven Betænkning fra det Folketingsudvalg, der har haft Lovforslaget til Behandling. Dette, at selve Loven bliver uforandret, betyder dog ikke, at Overenskomsten med Parterne og mellem disse bliver uforandret. Det omtales i Bemærkningerne til Lovforslaget, saaledes som det blev fremsat i Folketinget, at der bliver Tale om en anden Ordning med Roedyrkerne og formentlig tillige med Sukkerfabrikkerne. Det hedder i Bemærkningerne til Lovforslaget:

„Det er Tanken, at Dyrkningen af Sukkerroer til Sukkerfabrikation for Kampagnen 1934—35 skal omfatte et Areal, der omtrentlig svarer til de for Kampagnen 1933—34 tegnede Arealer. For saa vidt det maatte vise sig, at Sukkerproduktionen for Kampagnen 1934—35 i Forbindelse med de fra Kampagnen 1933—34 overførte Beholdninger overstiger det hjemlige Forbrug, er det Hensigten eventuelt at søge det overskydende Kvantum

eksporteret. Det Tab, som Sukkerordningen maatte medføre som Følge af, at en eventuel Overskudsproduktion for de to Kampagneaar ikke kan sælges til den fastsatte Melispris, fradrages i de Beløb, der ellers vilde være at udbetale som Tantième til Roedyrkerne for den forestaaende Kampagne.“

Sidste Aars Overskudproduktion har været meget stor, og det er en Følge deraf, at der har maattet træffes nye Aftaler mellem Handelsministeriet og Sukkerroedyrkerne. Efter den gældende Lov skal Sukkerprisen normalt være 33 Øre pr. kg Melis af Fabrikken. Paa Grundlag af denne Pris skulde der betales Sukkerroedyrkerne 180 Øre pr. Dobbeltcentner, men ifølge Overenskomsten med Sukkerfabrikkerne skulde disse have Sikkerhed for et Udbytte til Aktiekapitalen paa 4 pCt.; kunde denne Pris paa 180 Øre ikke udredes af de 33 Øre, skulde Prisen forhøjes, saa at Sukkerfabrikkerne kunde faa deres 4 pCt. i Dividende. Efter at disse 4 pCt. var udbetalt og behørige Omkostninger ved Produktionen var dækket, skulde Roedyrkerne have en Tantième paa indtil 30 Øre pr. kg leverede Roer, og Sukkerfabrikkerne skulde om muligt have 1 pCt. mere i Udbytte inden for de 33 Øre pr. kg Melis. Det har vist sig meget let at sikre Roedyrkerne en Pris af 180 Øre og en Tantième svarende til 30 Øre pr. kg leverede Roer, saa at Sukkerroedyrkerne for sidste Aar vil faa de 2 Kr. 10 Øre og Sukkerfabrikkerne vil faa deres Dividende paa 5 pCt.; de vil yderligere faa 1 pCt., og saa er der endda et betydeligt Overskud tilbage — hvor stort kan jeg ikke sige i dette Øjeblik, men jeg vil tro, at det dog andrager flere Millioner. Men dette Overskud, som saaledes skulde gaa ind i Statens Kasse eller i hvert Tilfælde stilles til Statens Disposition, forsvinder, hvis man skal eksportere det i Forhold til Forbruget her i Landet overskydende Kvantum Sukker med Tab. Hvor stort dette Kvantum bliver, har jeg ingen Opgørelse over, og jeg ved heller ikke, om det er opgjort af Fabrikkerne, saa man kan sige noget blot tilnærmelsesvis rigtigt derom. Det tror jeg ikke, det er, for man ved jo ikke, hvorledes Forbruget vil blive, indtil den endelige Opgørelse for dette Aar finder Sted, men jeg nævner næppe noget forkert ved at sige, at Overskudskvantumet ligger mellem 40 000 og 50 000 Tons, altsaa mellem 40 og 50 Mill. kg. Det er den største Sukkerproduktion, Danmark nogen Sinde har haft. Den skyldes tre Ting. For det første, at vi i Handelsministeriet, presset af Krav fra Roedyrkerne og for Resten tillige fra Fabrik-